

Vårhögtider – 1. Påsk – Kristi korsfästelse

Påskan följdes av det osyrade brödets högtid i sju dagar. På den andra dagen i högtiden, skulle förstlingen av årets skörd, en kärve av korn, bäras fram inför Herren. Alla ceremonier vid denna högtid var förebilder på Kristi verk. Israels befrielse ur den Egyptiska träldomen var en bild av återlösningen, vilken påskan avsåg att bevara i minnet. Det slaktade lammet, det osyrade brödet, och förstlingskärven representerade Frälsaren. – Vändpunkten s. 66-67

Ett felfritt, årsgammalt lamm av hankön skall ni välja ut och ta det antingen från fåren eller getterna. Ni skall förvara det till den fjortonde dagen i denna månad. Då skall hela Israels församlade menighet slakta det i skymningen. 2 Mos 12:5-6

Påskan hade instiftats som en minnesfest över Israels befrielse från det egyptiska slaveriet. Gud hade sagt att när barnen år efter år frågade vad denna förordning betydde, skulle berättelsen om den upprepas. Så skulle denna sällsamma befrielse hållas levande i minnet hos alla. Herrens måltid var en förordning som gavs till minnet av den stora befrielse som är följden av Kristi död. Intill dess att han kommer för andra gången i makt och härlighet, skall denna förordning firas. Den är det medel som skall hålla hans stora gärning för oss levande i vårt minne. – Vändpunkten s 654

På den fjortonde dagen i månaden, om aftonen, hölls Herrens påsk, och dess högtidliga, gripande ceremonier firades till åminnelse av befrielsen ur Egyptens träldom samt pekade framåt till det offer, som skulle befria oss ur syndens träldom. Påskfestens betydelse upphörde, när Kristus dog på Golgata, och Herrens nattvard instiftades till åminnelse av samma händelse, som påskhögtiden hade varit en förebild av. – Patriarker och Profeter s 584-585 (varsam språkrevidering)

Hela naturen gav gensvar på Guds Sons plågade rop. Jorden vacklade fram och tillbaka, och osynliga händer slet itu templets förlåt, uppifrån och ner, och visade med ett otvetydigt tecken att bilden hade mött motbilden. Skuggan hade mött kroppen som kastade skuggan. Människan skulle inte längre närma sig Gud genom att offra djur, utan hon skulle frimodigt komma fram till nådatronen, och bära fram sina böner i "Kristus vårt påskalamms" dyrbara namn. Det verk som avbildades genom påskan sträcker sig ner genom tidsåldrarna, och kommer inte att ha mött sin motbild fullständigt förrän Guds barn är befriade för evigt från rättfärdighetens fiendes kraft. – The Cross and its Shadow s. 97 av Stephen N. Haskell, Adventist-pionjär, pastor, evangelist, författare.